

Alpinet radalla

Otetaan Alpinet kerran vielä tarkasteluun, nyt rataversioina. Niidenkin historia on vähintäänkin monimuotoinen, mutta apu löytyy jälleen tämän lehden numerosta 1/97. Siellä on toinenkin Juha Moision kirjoittama historiikki, Alpine – urheilulegenda elämäkertä. Alpine-kirjojen lisäksi apuna oli juuri ilmestynyt 100-sivuinen Essai-auton julkaisema "Saga Berlinette Alpine", tosin tuo puuttuva Ranskan(kin) kielen taito hankaloittaa kohtuullisen paljon tietojen keräämistä. Myös kaikkivaltias netti auttaa myös historian pohjattomassa suussa kahlaajaa. Tässä jutussa ei edes yritetä selvittää autojen tarkkaa historiaa, vaan ihmetellään erilaisia pienoismalleja.

1. Taitaa olla M63 ensimmäisiä prototyypiluokan autoja jolla Alpine otti osaa vuonna 1963 kestävyyskisoihin, mm. Le Mansin 24 tunnin kilpailuun. Tämän auton kuljettajina toimivat José Rosinski - Christian Heins joutuivat kylläkin keskeyttämään. Moottorista löytyi kuutioita 996 ja heppoja siihen aikaan huimat 100, mutta se kyllä riitti liikuttamaan erittäin sulavan näköistä koria 220 km/h. Pienoismalli on tehty resinestä, siitä kevyestä ja helposti särkyvästä hartsiseoksesta johon saadaan kyllä hyvä maalipinta. Tämän tehtaamallit ovat ulkokuorestaan yksityiskohtaisia, vanteet ja Dunlop-renkaat ovat eri kokoisia edessä ja takana, myös yksi tuulilasinyhyhin ja oikea rekisterikilpi kertovat samaa. Sisäpuoleen ei ole sitten niin paljoa panostettu, löytyy sieltä sentään mustat penkit ja ohjauspyörä. Valmistaja **Top Model, Italia**.

2. Seuraavana vuonna tehdas osallistui Le Mansiin tällä M64 mallilla, tässä oli ilmeisesti jo suurempi 1149 cc moottori. Korin takapää on muotoiltu uudelleen, myös ovet ja ikkunat ovat vaihtuneet. Ja nyt on Alpine-teksti keulalla. Roger Delageneste - Henry Morrogh selvisivät jo maaliin asti ja tuloksena oli jo 17. sija. Muuten tähän sopii samat tiedot kuin edelliseen malliin, niin ja tämänkään pienoismallin pyörät eivät ole tehty pyöriviksi. Näistä Alpinen rata-autoista on olemassa todella paljon monen eri valmistajan malleja, esim. jonkun vuoden Le Mans -kisasta voi olla kaikista juuri siihen kilpailuun osaa ottaneista Alpineista tehty aivan oma pienoismalli. Valmistaja **Top Model, Italia**.

3. Vuonna 1966 esiteltiin uusi malli A210. Tämän auton kuljettajat André de Cortanze ja Jean-Pierre Hanrioud joutuivat myös keskeyttämään sen vuoden Le Mans'sin. "Mukana -66 Le Mans'ssa oli Alpinen puikoissa myös suomalaisväriä, kun yhden A210:n (alustanumero 1720) miehistöön kuului Pauli Toivonen. Tämä numerolla 47 kilpaileva Jansson/Toivonen joutui keskeyttämään vesipumppuvaurioon (suora lainaus Juhan jutusta). Pienoismalliin väriä tuovat pirteä ruutulippuvärit katossa ja keltainen (?) Alpine-logo, renkaat ovat jälleen Dunlopit ja vanteen aivan esikuvansa mukaiset. Vertailukuvan A210 ei ole aivan sama auto, mutta hyvin liki kuitenkin, kuvattu L'atelierissä -08. Valmistaja **Top Model, Italia**.

4. Punainen A220 on niitä 60-70-luvulla AutoRexin tiskillä myytyjä muovisia kaunottaria, tosin vuodet ovat tehneet tehtävänsä ja avattavien ovien sekä luukkujen saumat hieman irvistelevät. Mutta haittaneeko tuo, auto on edelleen hauskan näköinen ja päivä päivältä harvinaisempi koska näitä hentoja plastiikka-vekotimia on säilynyt vähemmän kuin esim. Corgin tai Dinkyn metallisia malleja. Mallin esikuva on vuodelta 1968, 2996 cc V-8 on toteutettu hopean värisellä muovilevyllä josta kyllä hyvin erottaa pystyssä törröttävien kaasareiden kurkut. Oikean puoleinen ohjaus sekä oikealla kädellä käytettävä vaihdekeppi tuovat hieman lisää yksityiskohtia. Valmistaja **Norev, Ranska**.

5. Sininen kaikki luukut avoinna oleva Alpine on moottorista päättellen A211 tai A220, siitä itsestään ei löydy mitään tyyppinumeroa mutta auton laatikosta lukee 3L. Tämä on ns. vanhan hyvän ajan metallimalli 70-luvulta. V-8 on nyt todella hyvin tehty, venttiilikopan kannet, virranjakaja ym. muut tilpenhööröt ovat kivasti esillä, kolme jäädyttäjää (yksi edessä) ja tuollainen peltinen maalaamaton spoileri joka todellakin oli kiinni useassa eri versiossa. Tässäkin mallissa on hyvin mallinnetut vanteet, R8:n takavalot vaakasuorassa ja se vaihdekeppi oikealla niin kuin kuvasta näkyy. Valmistaja **Politoys, Italia**.

6. Numerolla 30 Le Mans'ssa 1968 kilpaillut A220, kuljettajinaan A. Cortanze - J. Vinatier sijoittautuivat kahdeksanneksi, kierroksia he saivat tahkottua sentään 297 kpl. Tämäkin pienoismalli on jo ehtinyt ainakin 20 vuoden ikään, muotti kyllä on tehty jo vuonna 1969. Monet pienet autoni ovat myös matkamuistoja Euroopan reissuilta, niin kuin tämäkin yksilö joka pääsi 21 GTS:n tavarasäiliössä hurjastelemaan pitkin Mulsannen suoraa huimaa 50 km/h. Ovatten ilmeisesti säästäneet tehtaalla kustannuksia ja tehneet vain kuljettajan puoleisen oven avautuvaksi. Valmistaja **Solido, Ranska**.

7. Alpine 3000 vm. 1967 on juuri niitä autoja joiden mallimerkintä on jonkinlaista salatiedettä, välillä jossain lukee 3000, A220 tai prototype A 211. Varmaa kuitenkin on että autossa on 3-litrin Renault-Gordini V8-moottori. Sinisen kilpurin pienoismalli on sähkörata-auto josta on poistettu ajo-ohjurit vitriinissä säilyttämistä varten, tietenkin ne ohjurit ovat visusti tallessa. Jouef teki samaan sarjaan myös muita Relluja kuten 8 Gordini, A110, A310 ja A442. Tämän jutun ainoa malli jossa on kääntyvät etupyörät ja myös kuljettaja, valkoinen puolikyypärä nahkavahvistein päässä ja vakava ilme naamalla. Rekisterikilven teksti kertoo että kyseessä on Alpine 3000. Pikkukuvan 3000 oli esillä 2003 Retro Mobilessa. Valmistaja **Jouef, Ranska**.

A210

3000

8. Alpine A440. Jean-Pierre Jabouille kilpaili tällaisella oikean kokoisella prototyypillä ensimmäisen kerran Magny Coursin radalla 1.5.1973, jossa se sijoittautui neljänneksi. Seuraavassa 2-litraisten urheiluautojen kisassa neljän viikon päästä tulikin sitten jo voitto. Pienoismalli julkaistiin lokakuussa 2007 Ranskassa Collection Alpine kioski-autosarjassa. Siinä sarjassa julkaistiin 80 erilaista Alpinen pienoismallia, myös 8G, 12G ja 5 Turbot olivat hyvin edustettuna. Näissä uusimmissa malleissa alkaa olla jo enemmän nippeleitä, kromatut peilit, neljän pisteen turvavyöt, päävirtakytkin, pyörän pultit, mittaristo, putkikehikko on näkyvissä ohjaamossa sekä joku säätämislaitteisto kuljettajan vieressä. Valmistaja **Eligor, Ranska/Kiina.**

9. Toinen sininen A440 esittää ilmeisesti samaa autoa kuin edellinen, jälleen Norevin muoviautosarjaa 70-luvun alusta. Ostettu jo lopettaneesta La Nueva liikkeestä Helsingistä vuonna -93, ja se oli jo silloin harvinainen ja "wanha"... Mallin erikoisuuksiin kuuluu ylöspäin aukeavat melkein lokinsiipiovet, tosin saranat ovat oven etuosassa. Edellisen mallin kuvassa ne saranat ovat helpommin havaittavissa. Valmistaja **Norev, Ranska.**

10. Tämä 2-litraisella V-6 moottorilla varustettu A441 kiersi urheiluautojenkisoja 1975 kuljettajana Alain Serpaggi. Kuvan auto on ilmeisesti Hockenheimin osakilpailusta josta tuli ensimmäinen voitto, myöhemmin niitä tuli sitten enemmänkin ja siinä samalla tulla tupsahti myös Euroopan-mestaruustitteli Serpaggille ja Société Alpine-tallille. Pienoismallilla alkaa olla ikää jo 35 vuotta, se löytyi monen vuoden etsinnän jälkeen ebayn kautta Italiasta. Valmistaja **Solido, Ranska.**

11. Keltainen A442 oli myös Jean-Pierre Jabouillen ja Derek Bellin käskettävänä Le Mansin 24 tunnin kisassa vuonna 1977, tuloksena 26. sija. Pienoismalli on itse asiassa aikamoinen möykky, ajalta jolloin kaikki "hienot" mallit olivat painavaa valkometalliseosta tai resiniä. Ja nämä olivat sitten vielä kalliita, koottavia Kit-versioita (lue: Kit-hirviö). Valujäljet ovat hurjan näköistä katseltavaa, mutta mutta, se on yksi harvinaisimmista autoista hyllyssäni. Mallin tehnyt firmakin on jo kauan sitten lopettanut tuotannon. Sama auto löytyy nykyään IXO:n valmistamana aikas paljon tyylikkäämpänä versiona. Valmistaja **Mini Racing, Ranska.**

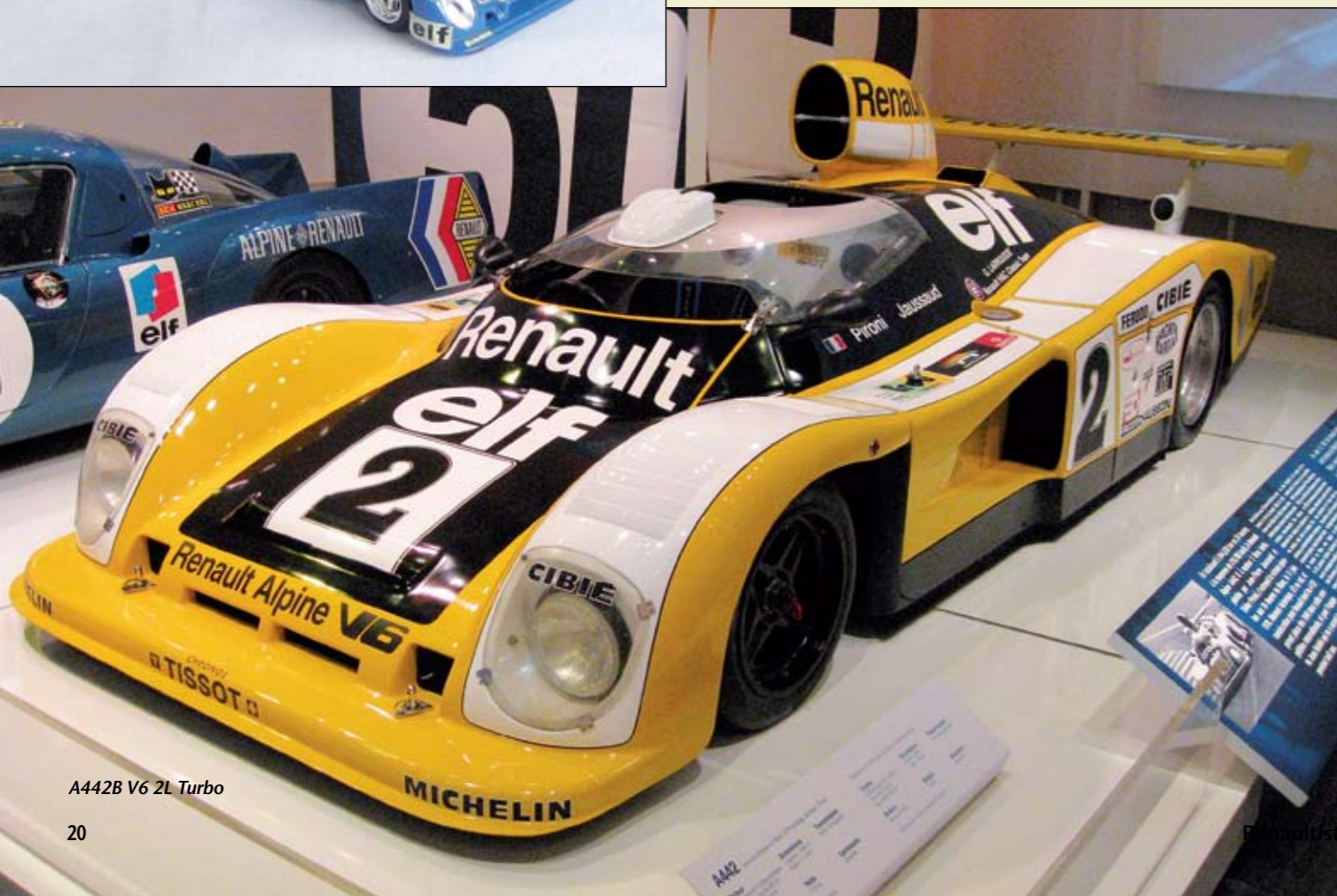

12. Tämä keltainen A442B V6 2L Turbo on sitten se kuuluisin rata-Alpine, sillä saavutettiin vihdoinkin Le Mansin yleiskilpailun voitto vuonna 1978. Kuljettajina toimivat Didier Pironi ja Jean-Pierre Jaussaud. B-mallin erikoisuuksiin kuului kuvassa näkyvä akryylimuovinen tuulilasi/katto joka lisäsi huippunopeutta Mulsannen suoralla peräti 8 km/h, tosin kuljettajat eivät siitä oikein pitäneet muutenkin jo ahtaan ohjaamon vuoksi. Tämäkin pienoismalli on jo 30-v, joten se ei ole aivan yhtä tarkka nykyiset Minichampsin, Norevin ja IXO:n mallit. Autoa on nykyään saatavana myös isompana 1:18 kokoisena kirjahyllyn koristeena, tekijänä Norev ja uudempi firma nimeltään Otto Models. Vertailukuvassa aivan sama malli Renaultin L'atelierissa vuonna 2008 Champs Elyséellä kuvattuna. Valmistaja **Solido, Ranska.**

13. Mitä luultavammin kuvan auto on myös A442B, ainakin värityksestä päätellen. Tästä voittoautostahan on tehty lukemattomia pienoismalleja ja leluja, tämä yltyä kyllä sinne malliosastolle. Halvallahhan tuo on tehty, takaosan valujäljet ovat omaa luokkaansa ja tarrojen kirjaimet ovat hieman suttuisia. Ja sitten vaan todetaan että tämä kaikkein huonoimmin tehty malli on porukan harvinaisin auto, tätä ei tunnu löytyvän oikein mistään tiedostosta. Tämä yksilö on tullut Suomeen Unkarin kautta tilattuna. Valmistaja **Galgo, Argentiina.**

Texti ja kuvat: Kari Kittä

A442B V6 2L Turbo

Veteraani-Renaultit rengastaa Vammalan Rengaspalvelu

Vammalan Rengaspalvelu KY
Hopunkatu 12, 38200 Sastamala
Tel. (+358)3-5142 660
Fax. (+358)3-5142 942
e-mail: timo.keskinen@vammalanrengaspalvelu.fi

Vammalan
RENGASPALVELU KY

DEKK Partner
JOHTAVA POHJOISMAINEN